

DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

4 duben 2009
ročník XIX.

Čeho je v naší současnosti nejvíce třeba? Naděje. Vnímáme tiché volání spravedlivě žijícího člověka, který si připadá bezmocný tváří v tvář ničivé vlně špatností, a slyšíme současně výkřik lidí propadlých požitkům a chtivosti, kteří dělají vše pro to, aby se alespoň teď na chvíli zbavili strašné myšlenky, že jejich život nemá smysl? Jak jim odpovíme? Vraťme jim naději ujištěním, že dobro není nemožné, že lze mít pravou radost již nyní, že není třeba bát se budoucnosti, ale odvážně a statečně do ní vstoupit. Současná vlna beznaděje sílí mnohdy z toho, že se vytrácí láska. Lidé často zoufale hledají lásku, touží po ní, ale nemají ji. Nemají ji, protože ji znehodnotili a zaměnili za chvilkovou tělesnou slast. Pravá láska je však obětavou péčí o dobro druhých. Počátek této péče leží v překonání nezájmu. Víme vůbec, co potřebují lidé kolem nás? Zajímejme se o to, ne ze zvědavosti, ale z laskavého zájmu, z ochoty pomoci. Přemožme nezájem, lenost, pohodlnost, sobectví, ostych a obavu z odmítnutí a oslovme své bližní. Abychom k tomu našli odvahu a sílu, musíme se pevně opřít o víru v Boha a hlásat ji celým svým životem, každým slovem a činem.

(Z Pastýřského listu českých a moravských biskupů k návštěvě papeže Benedikta XVI. v ČR.)

3. DUBNA 2009: BOLESTNÝ PÁTEK NA DOBRÉ VODĚ

Jako již tradičně se na Bolestný pátek, který letos připadl na 3. dubna, konala na Dobré Vodě pouť. Pozvání letos přijal světící českobudějovický biskup mons. Pavel Posád. V zaplněném dobrovodském kostele sloužil mši sv., po níž následovalo setkání s věřícími v areálu fary.

Kromě biskupa Posáda a místního faráře dr. Zdeňka Mareše se bohoslužby zúčastnili i další budějovičtí duchovní.

-r-
Foto: R. Švecová

Zleva: P. Julián Veškrna, P. František Juchelka, P. Zdeněk Mareš, mons. Pavel Posád, P. Adolf Pintíř, jáhen Bořivoj Prajer a P. František Sobíšek.

OBSAH

Sv. Ambrož	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Čekám, čím mě Boží láska obdaří	4
Krásná setkání	6
Současná morální krize a odvaha být jiný	6
Zde jsem, pošli mne!	7
Zázraky se dějí	8
František Josef Řezáč - kněz a vězeňský reformátor	9
Dopis o. Günthera z Pákistánu	10
Ohlédnutí za návštěvou boromejek v Jindřichově Hradci	11
Kněžské svěcení	11
DIECÉZNÍ CHARITA	
Vodní kapky pro Kongo	12
Bezdomovecký kříž	12
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Dětské vikariátní poutě	13
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Diecézní setkání mládeže před Velikonocemi	14
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Letní setkání KÁNA pro manželské páry	15
Akademické týdny	16
Katolická charismatická konference	16
K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME	17
PERSONALIA	17
ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE	17
Radio Proglas	18
Karmelitánské nakladatelství	18
OTCOVÉ KONCILU	
Alfredo Ottaviani	19

Příští číslo

vyjde 18. května 2009.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 386 359 481, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 13 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Sv. Ambrož

Sv. Ambrož (340-397), biskup milánský, patří, zároveň se sv. Augustinem, Jeronýmem a Řehořem Velikým, mezi čtyři velké církevní učitele Západu. Byl vynikajícím kazatelem, jeho kázání mělo vliv na obrácení sv. Augustina, který od něj přijal křest. Ve svém výkladu Lukášova evangelia zdůrazňuje důležitost vytrvalosti v modlitbě a důvěry ve vyslyšení našich proseb: Lk 9: 5-13: *Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: „Příteli, půjč mi tři chleby...“*

Zde nacházíme příkazání ke stálé modlitbě (srov. Lk 18, 1), a to nejen k denní modlitbě o samotě, ale i v noci. Vidíš totiž, že onen muž, který vstal uprostřed noci, aby poprosil svého přítele o tři chleby a ve svém záměru nepolevil, byl nakonec vyslyšen. A co jiného představují tyto tři chleby než tajemný nebeský Chléb? Jestliže miluješ Pána svého Boha, můžeš tento chléb získat, a to nejen sám pro sebe, ale také pro druhé. A kdo je nám větším přítelem než ten, kdo za nás vydal své Tělo?

I David žádal o chléb uprostřed noci, a dostal ho. Žádal totiž o něj, když říkal: *Vstal jsem o půlnoci, abych ti vzdal chválu* (Ž 118, 62); a tak získal chleby (žalmy), které nám předložil k jídlu jako duchovní pokrm... Mějme tedy na paměti to, co je psáno, neustávejme ve svých modlitbách ve dne ani v noci a snažně prosíme o odpuštění svých vin. Jestliže se totiž David, který byl svatý a měl tolik starostí o království, modlil k Pánu sedmkrát denně (Ž 118, 164) a každé ráno i večer obětoval, o co víc bychom se pak měli modlit my, kteří jsme pro slabost těla i duše zhrěšili mnohem víckrát, a čím spíše potřebujeme obcerstvivující chléb, který dodává sílu srdci člověka, znaveného a vyčerpaného na této pozemské cestě? Vždyť Pán nás učí, abychom neustále bděli, a to nejen uprostřed noci, ale každým okamžikem: *neboť on přichází večer, ve dvě nebo ve tři hodiny v noci a zaklepe. Blaze těm služebníkům, které Pán, až přijde, zastihne bdící* (Lk 12, 37).

Jestliže si tedy přeješ, aby tě obklopila moc Boží a poskytla ti ochranu, musíš neustále bdít. Na dobré totiž čeká plno nástrah a spánek těla bývá těžký. Jestliže však usne duše, ztrácí sílu své ctnosti. Vzbud se tedy ze spánku, abys mohl klepat na Kristovy dveře, tak jako Pavel, který prosil, aby mu nejen pro jeho modlitby, ale i pro modlitby lidu byly otevřeny dveře, aby mohl zvěstovat tajemství Kristovo (Kol 4, 3). A snad jsou to ty samé dveře, které spatřil otevřené Jan, neboť ten viděl dveře a oznámil nám: *Potom jsem měl vidění: Hle, dveře do nebe otevřené, a ten hlas, který předtím ke mně mluvil a který zněl jako polnice, nyní řekl: „Pojď sem, a ukážu ti, co se má stát potom.“* (Zj 4, 1). Janovi se tedy otevřely dveře a otevřely se i Pavlovi, aby pro nás mohli přijmout chléb, který bychom jedli. Pavel nepřestával vytrvale klepat na tyto dveře v dobu vhodnou i nevhodnou, aby pohané, znavení útrapami své pozemské pouti, mohli být obcerstveni hojností nebeského Pokrmu.

Pobídka k časté modlitbě, k důvěře, že dostaneme to, co žádáme a způsob, jakým máme vytrvat ve svých prosbách, nám byly předloženy nejprve v podobě příkazání a poté jako příklad. Ten, který slibuje, dává nám také naději, že dostaneme to, co slibuje, abychom poslouchali jeho příkazání a věřili jeho příslibům. Ten totiž, který něco slibuje, musí také podpořit naději ve slib, abychom jeho příkazáním věnovali pozornost, a věřili jeho slibům. On vidí lidskou zbožnost a odměňuje ji větší nadějí na věčné milosrdenství, za předpokladu, že prosíme o to, co je správné a spravedlivé, aby se naše modlitby nemohly proměnit v hřích. Pavel se neostýchal často prosit, takže se nezdá, že by nedůvěřoval v Pánovo milosrdenství nebo že by si s domýšlivostí stěžoval, že jeho prosba nebyla vyslyšena hned napoprvé. *Kvůli tomu, říká, jsem třikrát volal k Pánu* (2 Kor 12, 8). Těmito slovy nám ukazuje, že Bůh nám často neodpovídá na naše modlitby, protože soudí, že to, o čem prosíme, není pro nás výhodné, ačkoliv my věříme, že je to pro nás prospěšné.

Tereza Poštová

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

- 20.-22. 4. (po-st) **Praha** - Zasedání ČBK - oba biskupové
23. 4. (čt) **Praha**, kostel sv. Ignáce - Mše svatá pro absolventy Gymnázia v Bohosudově (10 hod.) - biskup Pavel
- Tábor-Klokoty** - Mše sv. (17 hod.) - biskup Pavel
- Tábor-Klokoty** - Přednáška „Svatý Pavel, náš současník“ (18 hod.) - biskup Pavel
25. 4. (so) **Libice** - Pout' k sv. Vojtěchu - biskup Jiří
- Praha** - Věčné sliby sester sv. Karla Boromejského (11 hod.) - biskup Pavel
26. 4. (ne) **Lštěn** - Pout' (10.30 hod.) - biskup Jiří
27. 4. (po) **České Budějovice** - Výběrové řízení na pozici ředitele MCH v Českých Budějovicích (8 hod.) - biskup Pavel
28. 4. (út) **Praha** - Setkání provincie kapucínů - biskup Jiří
- Praha** - Sociální politické fórum Caritas Europa - biskup Pavel
29. 4. (st) **Soběslav** - Setkání tábořského vikariátu (9 hod.) - biskup Jiří
3. 5. (ne) **Římov** - Jarní pout' ke ctí nalezení Svatého Kříže (11 hod.) - biskup Jiří
5. 5. (út) **Nový Rychnov** - Setkání pelhřimovského vikariátu (9 hod.) - biskup Jiří
8. 5. (pá) **Svatý Kopeček** - Pout' rehoľníků - biskup Jiří
10. 5. (ne) **Velešín** - Biřmování (10 hod.) - biskup Jiří
12. 5. (út) **České Budějovice**, biskupství - Postgraduál (Mons. Dominik Duka)
14. 5. (čt) **Praha** - Mše sv. v semináři (17.30 hod.) - biskup Jiří
16. 5. (so) **Nové Hrady** - Přednáška pro rodiny (9 hod.) - biskup Pavel
17. 5. (ne) **Nepomuk** - Svatojanská pout' (11 hod.) - biskup Jiří
- České Budějovice-Čtyři Dvory** - Biřmování (10 hod.) - biskup Pavel
19. 5. (út) **Nové Hrady** - Setkání center pro rodinu (17 hod.) - biskup Pavel
24. 5. (ne) **Deštná** - Biřmování - biskup Pavel
31. 5. (ne) **Tábor** - Biřmování (10 hod.) - biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Čekám, čím mě Boží láska obdaří

26. ledna loňského roku jmenoval papež Benedikt XVI. biskupa Pavla Posáda světícím biskupem českobudějovické diecéze. Do služby byl slavnostně uveden 8. března 2008 v katedrále sv. Mikuláše.

Teď na jaře tedy uplynul rok od příchodu mons. Pavla Posáda do naší diecéze. Zeptali jsme se ho, jak by své dosavadní působení zhodnotil.

Uplynul rok od Vašeho příchodu do diecéze - můžete ho zhodnotit?

Když člověk přichází do nového prostředí, po určité době se obrací a hodnotí uplynulý čas. Já bych po tomto roce chtěl za tento čas poděkovat Bohu a všem, s nimiž jsem se setkal. Byl to rok úplně nových poznání, tuto jihočeskou diecézi jsem naprosto neznal, jen zdáli, byla vzdálená mému dosahu. To, co za sebou po roce vidím, je pro mě obohacením. Mnoho vztahů, které jsem mohl objevit, začít uskutečňovat a prožívat. Mám na mysli vztahy s kněžími, kteří jsou biskupovými nejbližšími spolupracovníky. Myslím na všechny kněze, které jsem na různých setkáních ve vikariátech nebo při jiných příležitostech poznal zblízka. Mám na mysli setkání s farníky, s diecezány, při biřmováních, poutích, svěceních a žehnáních. Za ten rok jsem vykonal kolem stovky cest, bylo to neuvěřitelné množství nových kontaktů a vztahů, které jsou velkou milostí.

Jistě jste přicházel s nějakými očekávaními, s představami o diecézi, ale možná i obavami. Naplnily se?

Musím se přiznat, že jsem do této diecéze šel jen s velikou nadějí, otevřeným srdcem a radostným očekáváním toho, co mě tady potká. Žádné obavy jsem neměl, naprosto žádné. Už totiž mám tolik zkušeností, že vím, že jakékoliv obavy jsou zbytečné, protože většinou nás překvapí něco úplně jiného, než jsme čekali.

Očekávání jsem měl, a to ve smyslu - čím mě Boží láska obdaří. Už jsem více než třicet let knězem a vím, že práce na Boží vinici je dost a je zajímavá, takže jsem přicházel s velikou, radostnou touhou poznat novou diecézi. A na to je rok málo.

Zmínili jste, že jste více jak třicet let knězem. Za tu dobu jste vystřídal různé druhy působení - byl jste knězem, spirituálem v kněžském semináři, biskupem... Jaká z těchto rolí vám byla nejbližší?

Můj život má skutečně různé etapy. Při pohledu zpět žasnu nad Boží moudrostí a vedením. Víím, že kdybych si na počátku své cesty řekl, že chci svůj život prožít tak a tak, tak by tato vysněná realita byla obrovsky šedá, ponurá a docela banální proti tomu, co pro nás k našemu velkému

Biskupské svěcení mons. P. Posáda (28. 2. 2004, vlevo kard. Miloslav Vlk)

překvapení a údivu připravuje Boží láska, když se jí necháme vést.

V mém dosavadním životě jsou takové tři etapy: první úsek je šestnáctileté působení v pastoraci. To bylo v brněnské diecézi, kde jsem jako kaplan a později farář působil na sedmi místech.

Poté, když jsem dovršil čtyřicet let života, nastala druhá etapa mého kněžského života, což bylo působení v kněžském semináři v Olomouci jako spiritual bohoslovců.

A po jedenácti letech, o vánocích roku 2003, mě papež Jan Pavel II. povolal za litoměřického sídelního biskupa, což byla třetí část mé životní cesty.

Jednotlivé etapy na sebe navazovaly a já jsem zpětně pochopil, že ta určitá místa mého působení a lidé, které jsem potkával (mám na mysli vynikající duchovní osobnosti, opravdové formátory), mě připravovali a uschoptňovali k přijetí dalších úkolů.

Můžete říci, zda byl někdo vaším vzorem, na jehož základě jste se rozhodl pro kněžství?

To je složitá odpověď. Pro kněžství jsem se rozhodl docela záhy, už v dětství. V mé

blízkosti byla spousta vynikajících, i když možná obyčejných a prostých kněží, ale - řečeno termínem P. Antonína Šuránka - opravdových dělníků Ducha svatého, kteří mě od nejútlejšího dětství ovlivňovali a inspirovali.

Pokud bych měl jmenovat někoho konkrétního, byl by to jeden kaplan v naší farnosti, ale tam šlo spíše o náhodu, že jsem ho poznal v době, kdy jsem se rozhodoval ke kněžství.

Byla celá řada kněží, kteří na mě měli vynikající vliv. V jejich životě jsem objevoval krásu kněžského povolání. Viděl jsem jejich život zblízka, od 2. třídy jsem ministroval, účastnil jsem se mnoha setkání, poutí, bohoslužeb. Poznával jsem zblízka život kněží, což mě nepochybně inspirovalo a ovlivňovalo.

Teď, po letech, zpětně vidím, že to byl také jeden kněz z mé rodné farnosti Budkova u Jemnice, kterého jsem sice nezažil osobně, ale poznal jsem ho později z vyprávění. Byl to velmi mimořádný, nadprůměrný kněz, který jak žil, tak zemřel - vyčerpáním. V tuhé zimě r. 1927 se vracel pěšky v hlubokém sněhu a vánici ze zpodobání

spolubratří kněží na svou faru a cestou vyčerpán a vysílen, zmrzl. Hodně jsem o něm slyšel a dnes, po letech, jsem přesvědčen, že to byl on, kdo mi vyprosil kněžské povolání. On, kněz dávno zemřelý. Měl jsem primici přesně v roce 50. výročí jeho úmrtí.

Dnes pozoruji jasnou souvislost mezi jeho životem a svým povoláním.

V naší diecézi jste byl - kromě jiného - pověřen péčí o charitu a misie. Je Vám sociální oblast blízká?

Byl jsem pověřen asi šesti nejrůznějšími pastoračními úkoly a všechny mě těší.

Charita a misie mají hodně společného, zdá se mi, že se zvláště tlačí do popředí, protože potřeby současného člověka v této oblasti jsou naléhavé. Mohu říci, že cítím jakousi schopnost na tomto poli působit a myslím, že ve spolupráci s dalšími, kteří v této oblasti také pracují, můžeme vykonat hodně potřebného.

Tato činnost je mi blízká, protože mě těší být blízko lidem, zvláště potřebným. Myslím, že práce spočívá v koordinaci, v udržování rovnováhy mezi potřebami jedněch a pomocí druhých. Nejde totiž jen o uspokojování potřeb nutných, ale také o to, dávat příležitost ostatním, aby mohli projevat potřebným lásku. Jak totiž říká Matka Tereza, nejen ti nuzní potřebují nás, ale i my potřebujeme je, protože máme na paměti Ježíšova slova: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejposlednějších bratrů, mě jste učinili.“

Péči o potřebné všeho druhu můžeme slou-

žit samotnému Kristu, a to je obrovské naplnění života pro každého.

Jaké máte cíle a plány pro nadcházející období a prázdniny?

Mám za sebou první rok působení v této diecézi, čas prvního rozkoukávání. Teď, ještě do prázdnin, je přede mnou hodně úkolů - běžné, pravidelné návštěvy, ať už kněží ve vikariátech, účast na vikariátních konferencích, biřmování a další pastorační návštěvy ve farnostech.

V další fázi své přítomnosti v této diecézi bych se chtěl - už s jakýmsi hlubším pochopením, poznáním a porozuměním situaci - účinněji ujmout práce v jednotlivých resortech, které mi byly biskupem Jířím svěřeny - ať už je to Charita, katechete, rodiny, trvalí jáhni a další. Po počátečním poznávání terénu chci do těchto oblastí aktivněji vstoupit a přinášet tam, co potřebují.

Co se prázdnin týče, několik posledních let jsem trávil část dovolené poutí po stopách sv. Pavla, což byla příprava na právě probíhající rok sv. Pavla. Letos, v závěru tohoto roku, se chystám s dalšími poutníky jako doprovod po stopách sv. Pavla do Turecka. Tam je mnoho míst spojených s jeho životem a působením, takže se velmi těším na tuto cestu, která bude rekreací i poznáním tohoto Apoštola národů, jehož jméno nosím a který je pro mne velikým příkladem pro můj život a apoštolské působení.

Mons. Pavel Posád

Narodil se 28. 6. 1953 v Budkově, okr. Třebíč, pokřtěn byl v kostele sv. Martina v Budkově 1. 7. téhož roku.

Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství.

Po ukončení základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích.

Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích. Absolutorium obdržel v roce 1977 a 26. 6. 1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vranou na kněze pro brněnskou diecézi.

Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozorčicích, potom v Brně-Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín.

Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav. V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně.

Po 3 letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře.

Je členem komise České biskupské konference pro kněžstvo.

Diecézním biskupem v Litoměřicích byl jmenován 24. prosince 2003, biskupské svěcení přijal v litoměřické katedrále sv. Štěpána 28. února 2004.

Papež Benedikt XVI. jmenoval 26. 1. 2008 biskupa Pavla Posáda světícím biskupem českobudějovické diecéze a udělil mu titulární stolec v Ptuji (Slovinsko).

Intronizován byl 8. 3. 2008.

Uvedení do funkce světícího biskupa českobudějovického (8. 3. 2008)

KRÁSNÁ SETKÁNÍ

Bývala to krásná setkání plná snahy nepromarnit čas. Těsně po revoluci, od května 1990, dostával náš diecézní časopis svou první podobu a každý přinášel své představy a plány. Touha často převyšovala realitu. Zkušeností bylo pomálu. Ti, kteří je do částečně nesourodé skupiny vnášeli, slaví letos osmdesátku. Trio Zdeněk Cikler, Věroslav Mertl a Vladimír Feldmann. Je to jistě příležitost k velkému ohlédnutí.

Zdeněk Cikler

Vladimír Feldmann

My v Setkání chceme všem jubilantům poděkovat jménem čtenářů za to, že poslední dvě desetiletí výrazně spojili s naším diecézním časopisem. A nakolik se ohlédnutí neobejde bez nostalgie a nádechu jistého smutku, chceme se dívat raději do budoucnosti. Ať jim dá Pán pevné zdraví a ať jim žehná.

Adolf Pintř

Věroslav Mertl

Lštění
26. dubna 2009

POUŤ K SV. VOJTĚCHU

10.30 hod.

Mše sv. s biskupem
mons. Jiřím Paďourem, OFMCap.

SOUČASNÁ MORÁLNÍ KRIZE A ODVAHA BÝT JINÝ

Na pozvání místní pobočky České křesťanské akademie přijel do Sušice 27. 3. 2009 prof. PhDr. Petr Pitha, český bohemista, lingvista, profesor a kněz, bývalý ministr školství v letech 1992-1994 v první vládě Václava Klause. Do vlády byl delegován jako nestraník za Křesťansko-demokratickou stranu a pomohl prosadit vyučování etiky do škol. Připomíná, že 1 hodina etiky týdně nemůže zastavit vulgarizaci a napravit nedostatečnou výchovu v rodině.

Pan profesor úvodem své přednášky upozornil, že první hodina jeho přednášky bude hrozná a vyzval těhotné ženy a přítomné se slabým srdcem, aby raději odešli. Co znamená být jiný? Znamená to být lepší, nebo být horší? První křesťané patřili k nižším společenským vrstvám a byli považováni za horší. Současní křesťané jsou odlišní.

Mravní krize existovala v každé době, ale dnes je krize všeobecná a má charakter rozpadu slušnosti. Podle některých historiků, pokud se určitá společnost odkloní od Boha, zákonitě se po třetí generaci rozpadne, poněvadž si podrhne ustálené podloží společenského řádu. Existují společenské i přírodní zákony, můžeme je odmítat, ale je to nebezpečné. Např. horolezec nemůže změnit zákon gravitace. Desatero božích přikázání nejsou zákony, ale je to smlouva. Pokud člověk tuto smlouvu dodržuje, vede se mu dobře, pokud ji porušuje, způsobuje zlo sobě i okolí. Dohody mezi lidmi jsou velmi důležité. Lidé se obtížně dohadují, každý to vidí jinak a je možné zákony měnit. Dohoda je potom nestálá a měnící se zákony připadají lidem zbytečné.

Zákony mohou být nahrazeny diktátem, ale to je negativní řešení. V dnešní době si každý dělá, co chce a přesto žijeme v roztroušené diktatuře. Všichni vědí co je slušnost, ale těžko se definuje. Nehraje se na slušnost, ale na pozitivní právo. Slušnost je potřeba k fungování zákonů. Zákony jsou pevně definované, a proto umožňují různé výklady. Slušní lidé nehledají díry v zákoně, neslušní lidé hledají každou škvíru. Např. podle přepravního řádu je zakázáno znečišťovat dopravní prostředek a oděvy spolucestujících. Pokud někdo vylije nepozorovaně zbytek šťavy do igelitky spolucestujících, žádné pravidlo neporuší a viníkem bude majitel děravé igelitky.

Člověk se odlišuje od ostatních živočichů rozumem a někdy bývá nazýván rozumnou šelmou. Vědecké vynálezy vedou ke zvyšování pohodlí. Mikrovlnná trouba a mrazák pomáhají k rozpadu rodiny, každý si připraví rychle jídlo podle potřeby a rodina se nesejde. Televize je moderní božstvo, kterému se lidé klaní každý den 2-4 hodiny. Staví lidem vzory jak se mají chovat, předepisuje tvrdé

posty svým modelkám. Kdo nebyl v televizi, vlastně neexistuje. Dalším božstvem jsou obchodní domy – lidé rituálně celou neděli nakupují, pak vyhazují nepotřebné věci a děti zvracejí. Běžný člověk, který podléhá reklamě a moderním směrům se stává cvičeným cirkusovým zvířetem.

Křesťané se odlišovali již ve starém Římě a často za to zaplatili životem. Dnešní křesťané mají možnost se držet božích pravidel, nenechat se zlákat reklamou a médii, hájit lidskou důstojnost, nepodléhat veřejnému mínění a alespoň trochu používat svůj rozum. Je potřeba se vzájemně podporovat a hájit. Jinakost se po určité námaze prosadí a vyplatí. To co je běžné, nemusí být ještě normální.

Velmi důležitá je naděje: Ještěři vyhynuli, poslední zbytky některých živočichů žijí na odlehlých místech, kam se na ně jezdí lidé dívat. Také lidé sobečtí, kteří si chtějí pouze užívat a nechťejí mít děti, jsou odsouzeni k vyhynutí. Člověk budoucna bude obětavý, bude mít kladný vztah k dětem a bude mu působit radost pomáhat druhým. J. Nový

ZDE JSEM, POŠLI MNE!

Skautská duchovní obnova „Hinnění“ na Klokotech u Tábora

Právě na tento citát z knihy proroka Izaiáše odkazuje hebrejský název skautské obnovy, na kterou se začátkem března sjelo třicet skautek a skautů převážně v roverském věku. Jejich cílem bylo poutní místo Klokoty u Tábora – skvělé zázemí tvořené místním farním domem, nádherným barokním kostelem a nedaleko i městem jako stvořeným pro skautské hry pomohlo vytvořit ideální podmínky pro skutečně hluboký duchovní zážitek.

Hlavní zásluhu na tom ale samozřejmě mělo vedení akce – organizátor Pady, kněží Boyda a Jožka, jáhen Křík a řeholní sestra Gelma. Ti jsou nejenom profesionální duchovní vůdci, ale zároveň i kovaní skauti, což nám všem jejich přednášky moc přiblížilo.

Jejich tématem, jak už napovídá název setkání, byla připravenost a ochota nasazovat se pro druhé, nechat se poslat mezi ostatní lidi a svědčit jim o ideálech křesťanství a skautingu. Formy přednášek byly různé – od rozebírání onoho úryvku Bible, ze kterého pochází název akce „Hinnění“, až po film o velice konkrétním druhu uposlechnutí tohoto volání – misii v Africe. Poslouchání katechezí ale nebylo jedinou možností, jak se tu duchovně obnovit – cennou a na skautských akcích poněkud neobvyklou zkušeností byl první večer strávený v naprostém tichu. Kromě toho jsme každý den slavili mši svatou a modlili jsme se z breviáře, takže o duchovní stránku věci bylo opravdu postaráno.

Další a rozhodně neméně důležitá část pro-

gramu byla možnost sdílet si s ostatními své názory při diskusi o problematice otázkách víry a skautingu nebo předat své praktické zkušenosti z duchovního vedení oddílů. Právě sdílení se bylo podle mě jedním z největších přínosů celé obnovy – účastníci se jí totiž skauti ze všech koutů Čech a dokonce tři skautky ze Slovenska, přičemž většina se aktivně účastní vedení svých oddílů. Mohli jsme si tak navzájem vyměnit mnoho cenných postřehů, třeba právě o prožívání víry v rámci skautingu – možnost srovnávat rozdíly mezi naší vlastí a Slovenskem, ale třeba i křesťanskými a nekřesťanskými oddíly byla jedinečná. Tomuto předávání byl věnován samostatný bod programu, mnoho jsme ale získali už jen ze vzájemných rozhovorů.

Hinnění tak poskytla opravdovou a hlubokou zkušenost duchovní, ale protože to byla přece jen skautská akce, bez pořádné bojovky by se neobešla – zašli jsme si ji zahrát právě do Tábora. Připravily nám ji skautky z místního 9. oddílu „Modřinky“, které tak svým hostům zároveň originálně představily své město. Klasické pronášení zpráv nepřátelským územím dostalo v křivolakých uličkách historického centra, v žargonu místních skautů nazývaném „táborská Stínadla“, nezaměnitelnou atmosféru a my jsme navíc dostali příležitost

vyžít se i fyzicky.

Právě ona rovnováha mezi programem duchovním a tělesným, mezi tématy ryze křesťanskými a skautskými, mezi posloucháním fundovaných přednášek a běžným přátelským povídáním s ostatními udělala z Hinnění akci, na kterou podle mě rozhodně stálo za to přijet – bylo překvapivé, z jaké dálky někteří účastníci dorazili, ale po víkendu snad žádný z nich dlouhé cesty nelitoval. Pokud se obnova bude někdy opakovat, popřípadě v nějaké jiné části republiky někdo uspořádá něco podobného, určitě bych se tam rád podíval.

Na závěr bych ještě rád upozornil na zajímavý a v tomto případě rozhodně zdařilý způsob organizace – ačkoli šlo o akci pro všechny věřící skauty z celých Čech, neležela příprava na žádném konkrétním středisku. V tomto případě spíše jeden aktivní skaut sehnal mezi svými známými lidi ochotné věnovat svůj čas na přípravu, Modřinky zajistily zázemí – a akce byla na světě. Tedy samozřejmě ne tak jednoduše, ale přesto to dokazuje, že se dají uspořádat poměrně s málem moc pěkná setkání – Hinnění tak klidně může sloužit jako povzbuzení všem, kteří uvažují o přípravě akcí takového druhu.

Jenda, 11. oddíl České Budějovice

Zázraky se dějí

Často přemýšlím o tom, co jsou zázraky. Zda-li vůbec ještě existují. A pokud ano - jak vypadají, jak se projevují, co znamenají... Často mne pokoušely myšlenky, že dnes se s nimi už asi nelze setkat, že jde o pouhé biblické obrazy atp. Pak jsem se pozastavil nad svým zaměstnáním, nad tím co denně prožívám. A zjišťuji, že mám-li ty správné „brýle“ a „úhel pohledu“, pak je zázrakem skoro vše... Nechám promluvit slova blízkých od našich pacientů.

Dobrý den, dnes je tomu právě 2 roky, co moje máma odešla do jiného světa. Posledních pár týdnů svého života strávila ve Vašem hospici a já denně děkuji Bohu, že nám bylo dáno setkat se právě s Vaším personálem v prostředí Vámi vytvořeném. Znovu a znovu si vybavuji dny, které jsem v hospici mohla prožívat v její společnosti. Byla klidná, usměvavá, uvolněná. Tím byla naplněná atmosféra celého hospice; každý, s kým jsem se u Vás setkala, měl kdykoliv povzbuzující úsměv, pár milých slov, chvilku na uvaření čaje, emoční podporu. Nikdy ani jediný náznak nevole, únavy, nesouhlasu, spěchu. Hluboce se před Vámi skláním a děkuji. Děkuji. Vzpomínám na Vás s láskou a pokorou, naučili jste mne hodně. Přeji Vám dny naplněné radostí, klidem a láskou.

(z dopisu dcery pacientky)

Děláte svým lidstvím zázraky !

(lékařka ze Strakonicka)

Před devatenácti měsíci mi pozdě večer volala moje mladší sestra, že se právě dověděla že její manžel má rakovinu. Tušili jsme to všichni už nejméně půl roku předem, ale teď to bylo potvrzeno v českobudějovické nemocnici lékařem. Později se ukázalo, že je to v takovém rozsahu, že nebude operace, ale chemoterapie...atd. Zasaženy kosti, játra, lebka, střeva. Lékaři mu „dávali“ maximálně týdny života. Švagr však zabojoval, vydržel bez jediného postýžování všechny procedury, vrátil se postupně do života, začal dokonce jezdit na kole do práce, chtěl velmi žít. Po několika měsících ale musel přece jen ustou-

pít, ale stále alespoň doma něco kutil, naučil se na PC, spolu jsme si dopisovali. Před dvěma měsíci se stav zhoršil, byl zasažen mozek, ale v nemocnici dělali opravdu velké věci, švagr se vrátil domů a mohl zase mluvit! Toto všechno popisují proto, že zrál čas. Mezitím se stačil oženit jejich nejmladší syn. Po půlroční přípravě byla biřmována sestra (vybrala si biřmovacího patrona sv. Františka z Assisi). Dozrálo rozhodnutí: Hospic v Prachaticích. Ačkoliv tam byla sestra s manželem pouze čtyři dny, stačilo se vyplnit všechno, co si velmi přála: pro manžela svátost pomazání nemocných (i s Nejsvětější svátostí!) a pro sebe, aby s ním mohla být do posledního dechu. Všechno jim bylo darováno. Švagr František zemřel včera ráno a nad ním se skláněla jeho žena. Toť toto. A po tom všem máme zase další důvod k vděčnosti a k žasnouti, jak vynalézavá je ta Boží láska!

(z dopisu švagrové pacienta)

Vážení a milí v hospici sv. Jana Nepomuka! Děkuji za velmi milý dopis, který jste poslali a kde nabízíte pomoc. Velmi potěšil mne i mé sestry a také nás velmi překvapil. Děkuje moc. Maminka u vás byla jen 19 dní, ale během té doby měla možnost najít duchovní klid na bohoslužbách i při večerních modlitbách. A pro mne bylo důležité, že jste ji dokázali utišit bolest, která ji velmi trápila a se kterou jsem si doma nevěděla rady. Vaše práce je velmi náročná na psychiku i zručnost a hlavně na takt a stálou vlídnost... Udržte si prosím, svůj lidský, citlivý přístup k lidem, kteří k vám přijdou.

(z dopisu dcery pacientky)

... Jsme s celou rodinou rádi, že poslední dny svého života strávil ve vašem hospici. Váš přístup o kterém jsme se mohli několikrát přesvědčit, byl vždy ne jenom profesionální,

ale především velice lidský. Proto by jsem Vám všem chtěl ještě jednou poděkovat a poklonit se Vaší nesmírné citlivosti a krásnému přístupu k lidem které jste nikdy neviděli, ale staráte se o ně jako o vlastní. Vidíme kolem sebe hodně zloby, neštěstí a nenávisti. Kdykoli jsem přijel za tatínkem vždy na mne padla absolutní pohoda jako by jsem se ocitnul v jiném světě. I za tyto pocity Vám děkuji. Vždy na Vás budu s úctou vzpomínat.

(z dopisu syna pacienta)

Chtěla bych Vám všem moc poděkovat za péči o mého tatínka, pana ... Umožnili jste nám pobyt a tak jsme s ním mohli prožít poslední chvíle. Ačkoliv tento čas byl krátký, oslovil mě natolik, že má dosud vlažná víra se stává stále pevnější. Toto zařízení je vyhledáváno, až když člověk „neví kudy kam“, ale netuší, že vyhledává OÁZU KLIDU A SMÍŘENÍ. Nebylo by oázou, pokud by v něm nebyli takoví lidé, jakými jste vy všichni. Přála bych si, aby se naše zákony natolik změnily a naši „mocipáni“ přestali být lhostejní k člověku samému, že by se všechna nemocniční zařízení, počínaje LDN, která je strašákem nás pacientů, změnily na „oázu hospiců“. Zkrátka aby skuteční LIDÉ jako jste Vy, byli i na těchto mnohdy zanedbávaných místech. Pak by nám spadl obrovský kámen ze srdcí. Za celou moji rodinu a sestru tatínka vám ve vašem posláním přejeme mnoho sil a Božího požehnání.

(z dopisu dcery pacienta)

Děkuji Pánu Bohu, že smím tyto chvíle prožívat, že mi dává oči k vidění i uši k slyšení. Dobrou mysl a spoustu dobrých důvodů ji mít čtenářům Aktualit přeje

Robert Huneš, ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna, Prachatice
www.hospicpt.cz

ASOCIACE POSKYTOVATELŮ HOSPICOVÉ PALIATIVNÍ PÉČE

pořádá putovní výstavu

„Nevšední tvář radosti“

První zastávkou jsou Prachatice. Výstava v prostorách městského úřadu trvá po celý duben.

Autoři fotografií

Hannah Bártíková a Luboš Ton poctivě navštívili všechny české a moravské hospice, kde strávili spoustu času a získali velké množství fotografií.

Z nich pak odborná komise vybrala 60 nejzdařilejších, které výstavu tvoří.

Harmonogram výstavy a jejího putování naleznete na
www.asociacehospicu.cz

František Josef Řezáč – kněz a vězeňský reformátor

Před 190 lety, 6. ledna 1819, se do početné selské rodiny v Poleradech narodil syn František. Po ukončení docházky do české triviální školy přešel na školu hlavní (zde ovšem již s německým vyučovacím jazykem), později na pražské akademické gymnázium, tehdy vedené Josefem Jungmannem. Následovala dvouletá filozofická studia, jakási vysokoškolská příprava, která mu při jeho neutuchající touze po sebevzdělávání otevřela cestu do arcibiskupského semináře. Studia dokončil na teologické fakultě a 30. 7. 1843 byl vysvěcen na kněze.

Ovlivněn zejména náboženskými, filozofickými a sociálními myšlenkami profesora Bernarda Bolzana rozhodl se mladý kněz pro nelehký výkon duchovní služby v České zemské trestnici v Praze, řečené Svatováclavská. A že to opravdu nebyla procházka růžovým sadem, o tom svědčí například vysoké stavy vězňů, pohybujiící se zde v tomto čase mezi 1300 až 1600. Tomu odpovídaly i počty vykonávaných zpovědí (až 300 měsíčně), ale také až 150 měsíčně udělených svátostí umírajícím, což bylo zapříčiněno tehdejšími krajně nezdravým vězeňským prostředím. V úděsných podmínkách opakujících se epidemií tyfu a cholery prožil F. J. Řezáč ve vězeňské službě krušné roky, které však dokázal bohatě naplnit, a to jednak duchovní péčí o vězně i jejich výchovou a vzděláváním, jednak vizionářskými reformátorskými snahami o mnoho desetiletí předbíhajícími poměry v českém vězeňství poloviny 19. století.

V roce 1852 sepsal F. J. Řezáč rozsahem nevelké, ale obsahem významné dílo, totiž *Vězeňství v posavadních způsobech svých s návrhem o zdárnějším trestání a polepšování zločinců* (obnovené vydání spisu vyšlo jako samostatná příloha časopisu *České vězeňství* v roce 1995). Stručně a výstižně lze říci, že Řezáčův spis je základním stavebním kamenem moderní české teorie a praxe vězeňství akcentující humanizaci zacházení s vězni a myšlenku jejich systematické výchovy a vzdělávání. Nalezneme zde i předjímání toho, co dnešní penologie (věda o soudně ukládaných trestech a jejich humanitním, účinném a bezpečném vykonávání) nazývá algoritmem ukládání trestu. Ne každého, kdo spáchá trestný čin, je nutno potrestat vězením – tak bychom to řekli dnes (a mezi moderní tresty proto zařazujeme např. obecně prospěšné práce). Nechme na toto téma – v původní libozvučné staročeštině – promluvit autora *Vězeňství* (ze str. 53): „...aby menší provinilci a nezatvrzelí zločincové, v obcích buď ve svých aneb v cizích, před tváří občanů lepších trest svůj odbývali; a jenom zatvrzelci, způsobem přirozeným nepolepšitelní a společnosti vždy škodní, ať se do věznic, do žalářů tuhých a osamotněných zavírají.“

Duchovní Svatováclavské trestnice výrazně

předstihl svoji dobu i důrazem na prevenci zločinnosti, a to především zvýšením obecné vzdělanosti a výchovy již nejmladších generací národa. Mělo se tak dít v duchu slov, která vyřkl jeho velký francouzský současník Victor Hugo: „*Otevřít školu znamená uzavřít věznic.*“ Také Řezáčův požadavek, aby snaha reintegrovat (znovuzačlenit) potrestaného člověka do světa práce a běžných společenských vztahů při dodržování zákonů nezačínala až po jeho propuštění z vězení, ale již v průběhu vazby, je dnes důležitým penologickým pravidlem.

České vězeňství začátku třetího milénia se hlásí ke své národní tradici vrcholící prací F. J. Řezáče. Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky (www.vscr.cz) každoročně svým nejlepším pracovníkům podílejícím se výrazným způsobem na moderním zacházení s vězni uděluje plaketu spojenou právě se jménem tohoto pražského vězeňského duchovního. Na cestě do sjednocené Evropy si Česká republika i v tak velmi specifické oblasti jakou představuje vězeňství uchovává svou identitu, která současně může být i vítanou inspirací pro další státy.

Jaroslav Hála

(www.sweb.cz/penologie.hala)

Literatura:

Hála, J. (2006): Úvod do teorie a praxe vězeňství. České Budějovice, Vysoká škola evropských a regionálních studií.

Hála, J. (2007): Bolest a naděje vězení. Praha, Triton.

Řezáč, F. J. (1995): Vězeňství v posavadních způsobech svých s návrhem o zdárnějším trestání a polepšování zločinců. Praha, Vězeňská služba České republiky.

Uhlík, J. (1997): F. J. Řezáč – reformátor vězeňství a školství 19. století. Praha, Vězeňská služba České republiky.

MINISTRANTSKÝ TÁBOR 2009

pořádaný
Diecézním katechetickým střediskem
Biskupství českobudějovického
ve spolupráci
s bohoslovci českobudějovické diecéze

Jsi ministrant/ministrantka
a je ti 10–14 let?

Zajímáš se o dějiny našeho národa?
Víš, komu se říkalo „král železný a zlatý“?
Chceš vědět, jakou úlohu v naší historii
hraje sv. Anežka Česká?

Máš rád/ráda různé hry a soutěže?
Jsi zvědavý/zvědavá a rád/ráda poznáváš
nové kamarády? A chceš si přitom také
procvičit své ministrantské dovednosti?

To vše a ještě mnohem více ti nabízí
ministrantský tábor.

5. 7.-12. 7. 2009

Místo konání: Štěkeň (okr. ST)
klášter sester Congregatio Jesu

Cena: 2000 Kč/1os

Téma:

**„Rytíři a dámy
sv. Anežky“**

Přihlášku na ministrantský tábor
můžete získat u svých duchovních správců
nebo na adrese:

**Diecézní katechetické středisko,
Biskupská 4, 370 04 Č. Budějovice**

nebo na internetové adrese:

www.kc.bcb.cz

v části „Ministrantské tábory“.

Vyplněnou přihlášku prosíme zaslat
na adresu:

Diecézní katechetické středisko,
Biskupská 4, 370 01 České Budějovice
nebo e-mailem na adresu: **dks@bcb.cz**.

Bližší informace vám rádi sdělíme
na tel.: 386 102 313 (DKS)
nebo: 724 292 901 (bohoslovec Jan Mikeš),
případně na elektronických adresách:

dks@bcb.cz

a **ministrantskytabor@tiscali.cz**.

Uzávěrka přihlášek je 30. 5. 2009.

Restituce církevního majetku v České republice po roce 1989

Autor, právník a teolog JUDr. Václav Valeš, hovoří o létech očekávání a zklamání (1989-98), o 8 promarněných letech (1998-2006) a o pokusu o narovnání (2007-08), který zatím nebyl zákonodárným sněmem schválen. Všimá si, jaké byly majetkové poměry církve před Únor 1948 a jak se situace vyvíjela v době následné komunistické diktatury. Publikaci si můžete objednat na adrese: Moravsko-slezská křesťanská akademie Divišova 19, 612 00 Brno, tel.: 545 223 159, e-mail: mska@volny.cz, web: www.mska.biz

Dopis o. Güntera z Pákistánu (19. 3. 2009)

Drazí přátelé!

Jako obvykle mě k dopisu motivují jen různé zprávy z Pákistánu, které Vás znepokojují. Mnohé události se nás tady v Chowk Sawar Slaheed skoro netýkaly. Jen když jsem jezdil minulý týden do Multan, jsme na chvíli uvázli, poněvadž objezd města byl blokován, kvůli tzv. „dlouhému pochodu“ právníků a ligy muslimů (N-skupina). Ale s naším terénním vozidlem jsme zvládli cestu do města přes polní cesty a vesnice... Samozřejmě, týká se to celé země. Ale jako každá krize může to také znamenat obrát k dobrému. Ohrožení extremisty může z dlouhodobého pohledu motivovat muslimy k tomu, aby žili jiný islám než taliban a aby znovu našli tradici Sufi, která má v Pákistánu hluboké kořeny. Zbraně samotné nemohou tento problem vyřešit.

Ve sporech politických stran došlo ke kompromisu, doufáme, že bude trvat nějakou dobu. Demokracii se potřebuje učit celé společenství. Pohled na Evropu v první polovině 20. století nás upomíná, že i my jsme se učili skrze hořké zkušenosti.

Pro nás v Derehabadu je návrat provinční vlády dobrá zpráva. 4. ledna navštívil naši farnost provinční ministr pro menšiny a lidská práva. Je křesťan a chce lidem pomoci, aby dostali tu zemi, kterou už 35 let obdělávají.

Příští týden budeme mít setkání ve všech našich vesnicích, abychom lidi informovali a motivovali je, aby každá rodina přispěla

po žních pšenice 200,- euro. Tato žně začne za týden nebo za dva týdny a jen v této době mají lidé peníze na velké výdaje. Peníze mají být připraveny pro splátky. Jakmile přijde od šéfa provinční vlády rozhodnutí, budou muset lidé tu zemi od státu (doufejme, že za minimální cenu) koupit. K tomu přibudou ještě jiné výdaje.

Toto všechno znamená samozřejmě „bolení hlavy“ pro nás. Risk, poněvadž můžeme jen doufat, že to klapne. A je to také velká odpovědnost, postarat se o tolik peněz, a navíc peněz od chudých.

Samozřejmě jsou jiné zprávy: ohrožování země mafií, křížové cesty o pátých postní doby ve vesnicích, někdy konflikty mezi křesťany, naše komunita, pro kterou je bratr Akmal, náš bohoslovec, velké obohacení, Kněžské svěcení čtyř pákistánských oblátů a jejich primice, intenzivní práce mého nového kaplana P. Mukhtara Alama pro školy (např. škola P. Marie ve farnosti teď pokračuje do 8. třídy, předtím většina dětí přestala chodit po 5. třídě, protože je to 7 kilometrů do další školy, musí chodit pěšky a je horko.)

Dnes nemáme čas na delší zprávy. Jen detail: přítomnost studenta bratra Akmala v rámci šestiměsíčního pastoračního praktika není jen pomoc pro pastorační školu (učí také ve farní škole P. Marie), je to jisté obnovení i pro mne: čteme spolu řeholi naší kongregace, hovoříme o tom, a navštěvuje-

me spolu lidi, což jsem v minulém roce zanedbal. Čerpání našich duchovních pramenů, ale i osobní kontakt s lidmi, nám bez rozdílu svěřenými, zároveň spojí se „zemí“ i motivuje.

V modlitbě s vámi pastorační tým v Derehabadu

*P. Günther, P. Mukhtar Alan, Br. Akmal
a katechista Emanuel Abbas*

Hledáš svou životní cestu?

Misionáři Obláti
Panny Marie Neposkvrněné
(OMI)

zvou muže od 17 let
na víkend
o jejich poslání a charizmatu.

8.-10. 5. 2009
Tábor - Klokoty

*(je možné zúčastnit se
i jen části setkání)*

Bližší informace:
P. Martin Sedloň, OMI
mob. 731 621 241,
martinomi@centrum.cz

www.oblati.cz

S radostí a důvěrou v Boží pomoc vám oznamujeme, že

**dne 13. června 2009 v 10 hodin
v katedrále svatého Mikuláše**

přijmeme z rukou otce biskupa Jiřího Paďoura

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ.

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista,
on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary,
protože jsme spojeni s Kristem.

S vděčností za Boží dar povolání vás zveme k
PRIMIČNÍ MŠI SV.

Jan Hamberger - Lhenice 13.6. v 16 hod.

Josef Prokeš - Rudolfovo 14.6. v 15 hod.

Stanislav Brožka - Netolice 20.6. v 15 hod.

Petr Hovorka - Velešín 21.6. v 15 hod.

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ DUCHOVNÍ
SPRÁVA V ŘÍMOVĚ**

Vás srdečně zve na

JARNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ,

která se koná
v neděli dne 3. května 2009
ke svátku Nalezení svatého Kříže

PROGRAM POUTI

Mše sv. v předvečer pouti
v sobotu 2. května: 18 hodin

Mše sv. v neděli 3. května:
7.15 hod., 9.00 hod.

Slavná mše svatá: 11 hod.
slouží biskup českobudějovický
Msgr. Jiří Paďour

Během dopoledne příležitost
ke svaté zpovědi (svátosti smíření)

Svátostné požehnání
a zakončení pouti: 14.30 hod.

OHLÉDNUTÍ ZA NÁVŠTĚVOU BOROMEJEK V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Dlouho připravované návštěvy sester Kongregace svatého Karla Boromejského jsme se v naší farnosti dočkali v sobotu 21. února 2009. Na uvítanou připravila naše paní katechetka Eva Hejdová s dětmi benefiční podvečerní koncert ve prospěch nadace Dobré dílo, kterou sestry spravují. Program byl velmi hezký a na jeho průběhu se podílely děti školní i předškoláci, někteří i se svými rodiči. Farou zněla hudba, zpěv i básničky, které odměnili všichni posluchači velkým potleskem.

SM. Angelika

Hlavní program s řádovými sestrami nás čekal v neděli 22. února. Ráno v 8.30 hod. jsme se sešli v kostele sv. Jana Křtitele na mši svaté, kterou celebroidal probošt P. Václav Habart. Přivítal sestřičky, které se k nám sjely z Prahy a Prachatic, a to i se svou generální představenou SM. Bohuslavou Kubačákovou. Celkem nás navštívilo 8 sester boromejek, 1 řádová čekatelka a 3 muži, podílející se s nimi na připraveném programu.

Po mši svaté jsme se přemístili do přednáškového sálu Muzea Jindřichohradecka v přilehlém klášterním komplexu, kde nám naše skautky připravily na zahřátí teplý čaj a pohoštění. Následoval dopolední program připravený SM. Angelikou Pintířovou. Ve velmi hezké a výstižné dramatizaci představila nejen historii kongregace jako takové, ale i nádherně zakomponovala život boromejek v našem městě od jejich příchodu r. 1905 až do nuceného odchodu r. 1956. Měli jsme možnost prohlédnout si a přečíst i několik originálních archivních dokumentů, vztahujících se k působení boromejek v JH, vč. fotografie zde pobývajících sester.

K součástí odpoledního programu patřil krátký film o boromejkách v Praze, výklad vzniku a historie řádu ve světě i u nás, a dále pak beseda se sestrami o jejich individuálních řeholních povoláních, působnosti v řádu, denním programu a dalších všednodenních záležitostech. Hovořilo se i o působnosti kongregace v našich krajích i v misijních oblastech.

Komponované odpoledne ukončilo vzpomínkové pásmo na SM. Vojtěchu Hasmandovou, bývalou generální představenou sester boromejek, jejíž proces blahorečení probíhá. Jednotlivé části odpoledního setkání byly prokládány varhanními vstupy.

Závěrečná část milé návštěvy se konala od 17.30 hod. ve františkánském klášterním kostele sv. Kateřiny. Pod vedením sester boromejek proběhla adorace a rozjímání v duchu jejich řádové spirituality s myšlenkami již zmiňované Matky Vojtěchy. Celý program byl ukončen navazující mší svatou.

Programu se v průběhu dne účastnili i návštěvníci z okolních farností; ty zájemce, kteří nemohli pro vyšší věk či nemoc přijet sami, pomohl dopravit i zde působící P. Lev Eliáš.

Za krásné setkání děkujeme všem sestrám i jejich pomocníkům, kteří do Jindřichova Hradce přijeli. Každý, kdo se alespoň části programu účastnil, byl obohacen.

Děk patří i všem místním, kteří se na realizaci celé akce podíleli, v čele s jindřichohradeckou duchovní správou. Pán Bůh zaplat!

Farníci z Jindřichova Hradce

Vodní kapky pro Kongo

Diecézní charita České Budějovice spolupracuje osmnáctým rokem s partnerskou diecézní charitou v Linci. Ta v 90. letech v diecézi Kilwa- Kisenga v provincii Katanga v jihovýchodním Kongu vybudovala vodní čerpadla a studně. Ihned po výstavbě významně poklesl počet střevních a průjemových onemocnění. Od podzimu 2007 se ve zvýšené míře opět objevují případy cholery. To je způsobeno nedostatkem vodní sítě a porouchanými čerpadly, která po 15 až 20 letech fungování nejsou schopny provozu.

Proto jsou místní obyvatelé nuceni pít znečištěnou vodu, kterou ženy musí nosit z vodních zdrojů vzdálených často několik kilometrů. Z tohoto důvodu byly v listopadu

2008 zahájeny opravy těchto čerpadel. Organizací tohoto projektu zajišťuje Charita Linec ve spolupráci s místní charitou Katanga. Do června 2009 by mělo být opraveno cca 30 čerpadel.

To, kolik čerpadel bude opraveno, **závisí na celkové částce sponzorských darů** získaných v Rakousku a v České republice.

Diecézní charita ČB a Energie AG Bohemia

- jako konkrétní krok k výročí Světového dne vody 22. 3. 2009 uzavřely spolupráci na projektu Vodní kapky

- **Hlavní cíle projektu:**

- Zajistit obyvatelům vesnic v diecézi

Kilwa – Kasenga v Kongu přístup k čisté vodě

- Snížit počet střevních a průjemových onemocnění způsobených špatnými hygienickými podmínkami

- Snížit dětskou úmrtnost v oblasti

- Zlepšit hygienické rámcové podmínky

- Zlepšit školní docházku dětí a sociální situace žen v dané oblasti

Chtěla bych poděkovat za zástitu projektu Mgr. Stráské z Jihočeského krajského úřadu a především firmě Energie AG Bohemia s.r.o. za konkrétní pomoc

Mgr. Michaela Čermáková,

ředitelka Diecézní charity České Budějovice

Kongo: č. ú. 1000039938/5500 v. s. 42

BEZDOMOVECKÝ KŘÍŽ

Na Bolestný pátek 3. 4. 2009 požehnal pomocný českobudějovický biskup a prezident Charity Česká Republika mons. Pavel Posád Bezdomovecký kříž v Domě svatého Pavla pro lidi bez domova.

Muži bez přístřeší, uživatelé sociálních služeb Domu sv. Pavla, v rámci skupinové psychoterapie a pastorační svépomocně vyráběli kříž, na který umístili výkresy a artefakty, které představují příčiny jejich aktuální náročné životní situace. Někteří na kříž zavěsili také své napsané příběhy.

Při práci na kříži je provázel psychoterapeut Domu sv. Pavla a pastorační asistent Diecézní charity České Budějovice, kteří o problémech v těchto dílech ztvárněných s uživateli hovořili, a tím jim napomáhali nastoupit nelehkou cestu ke změně jejich života. Zavěšením děl bezdomovců na kříž bylo symbolicky vyjádřeno, že i za tyto jejich chyby a trápení zemřel Kristus, resp. že tyto jejich chyby a trápení mohou spolu s Kristem zemřít. Zavěšení obrázků a příběhů, které popisovaly a vyjadřovaly životní situaci bezdomovců a její příčiny, mělo symbolizovat i nastoupení nové životní cesty, která v Domě sv. Pavla začíná – tak, jako po ukřižování následuje vzkříšení.

Na závěr oslavy byl pro všechny zvané i přítomné připraven vajíčkový raut, který měl navodit příjemnou předvelikonoční atmosféru pro rozprávkování diskuse o rozličných těžkostech a osudech uživatelů Domu sv. Pavla. Bezdomovecký kříž je přes 2 metry vysoký a je umístěn na stěně proti dveřím ve společenské místnosti Domu sv. Pavla. Kříž byl zhotoven jedním z klientů Domu sv. Pavla, který pracuje na pile. Nahoře na svislém rameni kříže je umístěna trnová koruna vyro-

bená z rezavého ostaného drátu. V místech rukou na příčném břevnu jsou umístěny sádkové odlitky dlaní za železnými mřížemi. Přibližně v místech, kde se ramena kříže protínají je klasické červené srdce, které je puklé a protnuté ostaným drátem. Ruce za mřížemi odkazují na věznění jako jednu z hlavních příčin bezdomovectví a na životní situaci bezdomovce jako na situaci nesvobody. Puklé srdce protnuté ostaným drátem odkazuje na rozpad manželství, který je také jednou z nejčastějších příčin bezdomovectví. Zároveň připomíná, že bezdomovectví

neznamená být jen bez přístřeší, ale především být bez domova jako bez místa, kde člověk miluje své blízké a je jimi milován.

Centrum sociálních služeb Dům sv. Pavla se pozhánáním Bezdomoveckého kříže připojilo k oslavám Roku sv. Pavla, který vyhlásil papež Benedikt XVI. K ukončení jubilejního roku sv. Pavla chystá centrum sociálních služeb Dům sv. Pavla den otevřených dveří spojený s krátkými přednáškami zabývajícími se problematikou, kterou zde poskytované sociální služby řeší.

Michal Opatrný

Pastorační asistent DCH ČB

Foto: Pavel Černý

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Dětské vikariátní poutě

Paní katechetka byla pozvaná na vikariátní setkání kněží. V noci před setkáním měla sen: je na děkanství... jediná žena mezi více než desítkou duchovních... slyší svůj hlas, jak se ptá: „Pane vikáři, ve které farnosti bude letos dětská vikariátní poutě?“ Odpověď vikáře i kněží zazní téměř unisono: „Přece u nás!“ A všichni se začnou předhánět v nabídkách, co děti mohou vidět a prožít právě (a jenom!) v jejich farnosti... Následující den cestou na děkanství se paní katechetka s nadějí v srdci povzbuzovala: třeba to nebyl jenom sen... Vlídne přijetí pana vikáře a duchovních správců jí dodalo odvahy, aby se zeptala: „Ve které farnosti by mohla být letos dětská poutě?“ Chvilku trapného ticha, po které se všichni začali předhánět v odůvodněných námitkách, proč dětská poutě právě v jejich farnosti být nemůže... Byl to skutečně jenom sen, ale nevzdáme se – pomyslela si paní katechetka...

Někdy uplyne dlouhá doba, než se nám podaří alespoň některý z našich snů realizovat. Jedním z těch úspěšných byl např. „katechetický sen“ z doby krátce po „sametové revoluci“. Byl o tom, jak umožnit dětem, aby poznaly a prožily, že ve své víře nejsou samy, resp. „ojedinělé“ mezi dospělými, a že církev má mnohem větší rozměr, než je jejich domovská farnost.

Sen se podařilo zrealizovat až v r. 2001; od tohoto roku se ve všech vikariátech diecéze konají **Dětské vikariátní poutě**. Pravidelně každý rok, v průběhu května, popř. v 1. polo-

vině června, se setkávají děti z celého vikariátu vždy v jiné farnosti, na jiném poutním místě. Poutí se účastní kolem 150-300 dětí, podle velikosti vikariátu. Program připravují katecheté ve spolupráci s duchovními správci farností. Téma poutí koresponduje s tématem „Projektů do škol“. Ve školním roce 2008/09 je téma projektu zaměřeno na historii naší republiky v uplynulých 90 letech. Projekt má název „Sny a skutečnost“ (časopis Setkání-Aktuality č. 1/2009).

Chronologický přehled dětských vikariátních poutí v roce 2009:

8. května 2009 (pátek, sváteční den) – vikariát Český Krumlov

Poutě bude v Horní Plané, začíná v 11 hod. mši sv. S tématem poutě se děti seznámí nejen formou her, ale také např. návštěvou rodného domku spisovatele Adalberta Stiftera.

18. května 2009 (pondělí) – vikariát Tábor

Děti se blíže seznámí s historickými událostmi, objekty a organizacemi (např. TJ Sokol) města Veselí nad Lužnicí, ve kterém se poutě bude konat. Mše svatá je naplánována na závěr poutě.

22. května 2009 (pátek) – vikariát Jindřichův Hradec

Jak napovídá název pouti „Když století Stráží proletí“, zvou katecheté a kněží děti do Stráže nad Nežárkou. Mimo jiné historické objekty navštíví též divadlo, ve kte-

rém už od r. 1886 nepřetržitě působí místní ochotnický spolek „Tyli“.

23. května 2009 (sobota) – dětské poutě budou ve čtyřech vikariátech:

Vikariát Strakonice – Katovice. Cílem poutě je ukázat dětem statečnost a odvahu nejen sv. Václava, ale především místního rodáka P. Jílka, a povzbudit je tak k odvaze přiznat se ke Kristu před ostatními. Začátek poutě je v 10 hod. v místním kostele.

Vikariát Písek – Albrechtice nad Vltavou. Během poutního putování se dětem otevře možnost seznámit se s životem apoštola Pavla mj. tak, že budou vytvářet jeho obraz - ikonu. Na závěr poutě budou slavit mši sv. v albrechtickém kostele sv. Petra a Pavla, jednom z nejstarších naší diecéze.

Vikariát Pelhřimov – Křemešník. Na toto známé poutní místo půjdou děti z Pelhřimova a nedalekého okolí pěšky. Cestou se budou seznamovat s životem bývalého pelhřimovského děkana P. Vaňka. Po příchodu na Křemešník je naplánována mše sv., po ní odpoledne plné her a zábavy.

Vikariáty Č. Budějovice město a venkov – Borovany. Děti z obou vikariátů budou mít příležitost poznat, že „Kdo kráčí v Ježíšových stopách, ten nezabloudí“. Po mši sv. v borovanském kostele připravují katecheté pro děti hry a soutěže, ve kterých „stopy“ a „stopování“ hrají důležitou roli.

30. května 2009 (sobota) – vikariát Prachatic

Poutě se bude konat v kdysi známém poutním místě Chroboly u nově zrekonstruované lesní kaple zasvěcené Panně Marii Lurdské (zdevastované po odsunu původních obyvatel). Katecheté a kněží chtějí dětem ukázat, že stojí za to, hledat taková místa, brát si ponaučení z jejich historie a pomáhat vracet jim jejich původní „tvář“ a smysl.

6. června (sobota) – vikariáty Sušice a Nepomuk

Děti z obou vikariátů se vypraví na „Setkání s Ježíšem u jezera“, resp. u vodní nádrže Orlík nad Vltavou. V 10 hod. budou slavit mši sv. na břehu jezera, zažijí překvapení podle evangelia, plavbu lodí a navštíví zámek Orlík.

Dětské vikariátní poutě jsou určeny všem dětem, nejen těm, které „chodí na náboženství“. Věříme, že program každé z nich bude obohacující a přinese mnoho radosti všem poutníkům. AU

Ilustrační foto

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže před Velikonocemi

Netradičně se konalo diecézní setkání mládeže v Českých Budějovicích týden před květnou nedělí (tedy v pátek 27. a v sobotu 28. 3.).

Páteční večer začal, pro asi šedesát účastníků, na Biskupském gymnáziu lehkou večeří a pokračoval hudebním večerem, na kterém vystoupili „zpívající a hrající“ kněží (P. Vavřinec Skýpala se svojí skupinou a P. Martin Sedloň) a na závěr zahrál mladý talent Petr Štěpánek. Kdo nechtěl jít spát, mohl si dát čaj a popovídat si s kamarády. Nebo jít do katedrály sv. Mikuláše na adoraci, kde vrcholil „Večer otevřených srdcí“.

Sobota odstartovala v katedrále sv. Mikuláše v devět hodin. Po úvodním přivítání jáhna Josefa Prokeše, který se velmi úspěšně ujal role moderátora, následovala krátká a vtipná scénka v podání našich animátorů. Poté se ujal slova otec biskup Jiří Paďour a pronesl katechezi na motto setkání. Následovaly skupinky na Biskupském gymnáziu na různá témata např.: sebeupálení Jana Palacha z pohledu katolické morálky, partnerské vztahy, scénický tanec, sportovní skupinka, problém nelátkových závislostí, pronásledování církve za komunismu; ale hlavním jádrem setkání byly skupinky zaměřené na osobnost a dílo apoštola Pavla. Před odpoledními skupinkami se přes dvě stě dvacet mladých posilnilo ve školní jídelně vynikajícím obědem a znovu se ponořili do víru zajímavých témat z mnoha různých oborů.

Závěr setkání korunovala mše svatá s našimi biskupy, na jejímž konci obdrželo sedmačtyřicet mladých osvědčení o úspěšném ukončení animátorském kurzu. Homilii měl biskup Pavel Posád, ve které mluvil o fenoménu „kříže, jenž nese nejen každý člověk, ale zároveň je křížem sám nesen“. S přáním požehnaných Velikonoc jsme se rozešli do svých domovů.

Na konci se vždy sluší poděkovat. Velký dík patří Biskupskému gymnáziu za možnost pořádat tuto tradiční akci v jejich prostorech, a obzvlášť prof. Josefu Cepákovi, který nejen vedl sportovní skupinku, ale byl též tradičně velkou oporou organizačnímu týmu. Děkanství sv. Mikuláše jsme vděční za vynikající spolupráci. Dále všem animátorům – jež jsou spoluvůdci této akce a bez nich by samotné konání nebylo možné, a také všem účastníkům. Nelze však zapomenout poděkovat našim biskupům Jiřímu a Pavlovi, kteří setkání nejen duchovně a materiálně podpořili, ale hlavně se setkali se svojí mládeží.

Pavel Pokorný a Vlastimil Sekyrka, DCM ČB

LETNÍ SETKÁNÍ KÁNA PRO MANŽELSKÉ PÁRY

Komunita Chemin Neuf v Tuchoměřicích
a manželské páry Bratrství KÁNA

srdečně zvou na

manželskou duchovní obnovu

LETNÍ SETKÁNÍ KÁNA.

Setkání se koná 18. 7.-25. 7. 2009

v klášteře komunity Chemin Neuf
v Tuchoměřicích, okr. Praha-západ.

Smyslem setkání je najít si čas
pro znovuoobjevení smyslu manželského vzta-
hu, společný čas v páru a čas na Boha,
který stvořil muže a ženu a stále znovu
je utváří. Můžete se těšit na zajímavé
přednášky, slavení mše sv., čas na osobní
modlitbu i modlitbu v páru, práci s Písmem,
adoraci a sdílení o radostech, těžkostech
a otázkách nás všech.

Je možné vzít s sebou děti, pro které je
po celou dobu setkání připraven program
přiměřený jejich věku,
aby se manželé mohli naplno věnovat Bohu,
sobě navzájem a práci na svém vztahu.

O děti se stará zkušený tým dobrovolníků,
přesto je třeba zvážit, zda Vaše dítě zvládne být
část dne bez vás. Pro děti starší tří let
to většinou nebývá problém.

Starší děti a mládež mají svůj program
paralelně na jiném místě formou
šestidenního tábora ve stejném duchu,
v jakém probíhá setkání v Tuchoměřicích.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY

v komunitě Chemin Neuf,
Školní 1, 252 67 Tuchoměřice,
tel.: 220 199 441, kana@chemin-neuf.cz,
www.chemin-neuf.cz
(přihlásit se můžete také elektronicky).

*Třetího dne byla svatba
v Káně Galilejské...*

Na svatbu byl pozván také Ježíš. (Jan 2, 1)

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

VYVEDENÍ Z POUŠTÍ NAŠEHO MANŽELSTVÍ

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny
v Perninku

2. 8.-9. 8. 2009

Dům Jan Nepomucký, Pernink,
okr. Karlovy Vary

Připravujeme pobyt pro celé rodiny
s programem pro manžele
a programem pro děti.

Péči o děti v době samostatného progra-
mu rodičů zajistí studenti TF JU
a Biskupského gymnázia
v Českých Budějovicích.

Při pobytu je pamatováno
i na společný čas manželské dvojice,
adoraci, mše svaté, možnost svátosti
smíření. Společný čas celé rodiny nebude
rovněž zanedbán.

Akce se koná v budově bývalé fary, která
byla v uplynulých dvou letech zrekon-
struována a dostavěna.

Ubytování je v dvou- až pětilůžkových
pokojích; 4 pokoje mají vlastní sociální
zařízení, zbývající mají sociální zařízení
vždy pro 2 pokoje na společné předsínce,
celodenní strava zajištěna.

Ceny:

Dospělí 2500 Kč, dotovaná cena 1800 Kč.

Dítě do 18let s celou porcí 1470 Kč

Dítě s poloviční porcí 1070 Kč

Děti do dvou let bez nároku na lůžko a stravu
zdarma

*Za Diecézní centrum pro rodinu
Alena a Pavel Poláčkovi*

Dotazy a přihlášky do konce května.

Kontakty: dcr@bcb.cz t.č. : 731 402 981, 731 402 980, 380 420 342

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU
Biskupství českobudějovického

pořádá v rámci
celostátního Týdne pro rodinu
setkání rodin

S VELIKONOČNÍ RADOSTÍ V RODINĚ

Nové Hradky
15. 5.-17. 5. 2009

Příjezd v pátek po 17. hod.
(v 18 hod. večere),
končíme obědem v neděli.

Na programu je přednáška
o. biskupa Pavla Posáda, dále modlitba,
adorace, mše, příležitost ke svátosti smí-
ření, rozhovory ve skupině i v manželské
dvojici, svědectví i společný čas pro
rodiče a děti v sobotním odpolední.

Hlídní dětí v době samostatného progra-
mu rodičů zajištěno.

Ubytování ve dvou-, tří- čtyř-
i pětilůžkových pokojích,
teplá a studená voda na pokoji,
toalety a sprchy na chodbách,
celodenní strava zajištěna.

Děti budou mít zajištěn vlastní program
a péči v sobotu dopoledne.

Přihlásit se můžete do 30. 4. 2009
na adrese dcr@bcb.cz
nebo telefonicky na číslech
380 420 342, 731 402 981,
kde obdržíte další informace.

Informace naleznete rovněž na
www.dcr.bcb.cz.

PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY SONŽ,

Lannova 63, České Budějovice

pořádá

CYKLUS 7 PŘEDNÁŠEK PRO TĚHOTNÉ BABY PORADNA

Předporodní setkávání s dětskou lékařkou
(MUDr. Martina Nováková)
a s doulou (Vladka Hejzlarová)

KDE: Poradna pro ženy a dívky SONŽ
(Lannova 63, Č. Budějovice)

KDY: vždy ve čtvrtek v 15-16.30 hod.

ZA KOLIK: Zdarma

AKADEMICKÉ TÝDNY 2009

2.–10. 5. 2009, Lázně Rezek u Nového Města nad Metují

PROGRAM

2. 5. ZAHÁJENÍ; PhDr. STRÍBRNÝ: Církev a EU; Mons. SUCHÁR: Obětavost-obět nebo zisk?; Bohoslužba

3. 5. RNDr. NEČAS: Klimatické změny jako oslovení a výzva; RNDr. GRYGAR, CSc.: Slunce a jeho vliv na Zemi; RNDr. GRYGAR, CSc. RNDr. NEČAS: Diskuze o otázkách klimatických a jiných; Soubor FUKANEC - Koncert

4. 5. Mgr. KOLÁŘ a asistenti: Focusing – práce s pocity (seminář...); Focusing (seminář s praktickým cvičením) POZOR – pouze celé téma a na objednání!

5. 5. Mgr. DUŠEK a asistenti: Odolnost proti zátěži, metody duševní hygieny (seminář s praktickým cvičením) POZOR – pouze celé téma a na objednání! Mgr. DUŠEK a asistenti: Odolnost proti zátěži; ČÍŽEK J.: Koncert

6. 5. Mgr. DUŠEK a asistenti: Odolnost proti zátěži, metody duševní hygieny (seminář s praktickým cvičením) POZOR – pouze celé téma a na objednání! Prof. SMÉKAL, CSc.

a asistenti: Reflexe a sebereflexe (seminář s praktickým cvičením) POZOR – pouze celé téma a na objednání!

7. 5. Prof. SMÉKAL, CSc. a asistenti: Reflexe a sebereflexe...; Prof. SMÉKAL, CSc. a asistenti: Reflexe a sebereflexe (seminář s praktickým cvičením) POZOR – pouze celé téma a na objednání! VLASTA – ženský pěvecký sbor: Koncert

8. 5. P. VACEK: Cesta k pochopení, smíření a odpuštění – sobě, lidem a Bohu; Prof. SOKOL: Co je a není náboženství?; P. ČUNEK, SJ: Člověk na ikonách a u církevních otců

9. 5. P. LINHART: Sv. Pavel a boj s hříchem a utrpením; Mgr. NĚMCOVÁ: vnitřní opravdovost a pravda; PhDr. Mgr. KLIMEŠ, Ph.D.: Rodina a finance; Manželé RADOVI a hosté: Koncert

10. 5. P. LINHART: Mše sv.; ZÁVĚR A ODJEZD

Informace na www.akademicketydny.info nebo 777 194 750, 760

AKADEMICKÉ TÝDNY,

NÁDRAŽNÍ 219, 549 01 NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Den s premonstráty
v Jindřichově Hradci
neděle 3. května 2009

8.30 hod. - mše sv. v kostele
Nanebevzetí Panny Marie,
hlavní celebrant P. Michael Josef
Pojezdný, O.Praem.,
opat strahovský,

následuje **promluva**
P. Bartoloměje Čačíka, O.Praem.

Odpolední program
bude pokračovat
v areálu Muzea Jindřichohradecka

**13.30 hod. - varhanní odpolední
koncert** Vladimíra Roubala
v kostele sv. Jana Křtitele

následuje **komponované odpoledne**,
jehož součástí bude **beseda**
s otcem opatem M. Pojezdným,
videoprojekce (téma Seznámení
s klášterem na Strahově) atd.
Den bude zakončen **adorací**
a **večerní mší sv.**
v kostele sv. Kateřiny.

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE 2009 V BRNĚ

„Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ (Mt 14,27)

Zveme vás na letošní 20. ročník Katolické charismatické konference,
kteřá se uskuteční ve dnech 8.-12. července 2009 - již potřetí v Brně.

*Záštitu nad konferencí převzali biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle,
který program zahájí ve středu 8. července večer mší sv. v katedrále na Petrově,
a rovněž náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský.*

Hlavní program konference se bude konat v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV.

Konference je velice otevřené setkání křesťanů, účastní se jí nejen členové a sympatizanti tohoto hnutí, ale i další křesťané různých spiritualit, včetně lidí duchovně hledajících. Poslední roky přijíždí 3-4 tisíce účastníků z celé ČR i ze Slovenska, přičemž zájem o akci každoročně vzrůstá. Kromě laiků se programu pravidelně účastní několik desítek kněží a řeholníků, konferenci hojně navštěvují i křesťané jiných církví.

Celkově tvoří **program konference** již tradičně přednášky pro praktický život z víry, společná modlitba a bohoslužby. I když jde především o obnovu duchovního života, k dění na konferenci patří i neformální setkání účastníků a jejich kulturní vyžití – divadelní představení, koncerty, večerní posezení přátel u vína. Letos bude čtvrté večer patřit Slávkově Klecanovi a skupině Oboroh, koncert bude přístupný veřejnosti. Většinou bývá

dost prostoru i na poznávání pamětihodností a krás města, které konferenci hostí. Nedílnou součástí programu bývá „dětská konference“, proto sem jezdí stále více rodin s dětmi, které by se těžko mohly účastnit jiných duchovních programů.

Zahraničními hosty letošní konference budou Charles a Sue Whiteheadovi z Anglie. Charles Whitehead je jedním z nejzkušenějších vedoucích hnutí charismatické obnovy vůbec, působí nejen v Anglii, ale i po celém světě. Několik let vykonával úřad prezidenta Rady ICCRS (celosvětové rady hnutí Obnovy se sídlem v Římě), se svou ženou založili v Anglii velmi úspěšnou multigenerační konferenci rodin s názvem Celebrate. Přednášel v mnoha zemích světa, ale českou konferenci navštívil poprvé.

Pozvání přijaly i další známé osobnosti (uvádíme bez akademických titulů):

P. Vojtěch Kodet, S. Veronika Barátová s komunitou Blahoslavenství, Jiří Černý, Kateřina Lachmanová, P. Aleš Opatrný, Stanislav Juránek, P. Adrián Zemek, P. Vojtěch Šíma, Hana Pinknerová, Josef Zeman, P. Petr Karas, P. Michael Slavík, komunita Emmanuel z Brna a další.

Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky se nacházejí na adrese: <http://konference.cho.cz> nebo si je lze vyžádat vždy večer na tel. čísle **777 087 736**.

Za brněnské organizátory konference:

R. D. Mgr. Petr Karas,
kontaktní osoba pro charismatickou obnovu
v brněnské diecézi

R. D. Mgr. Petr Nešpor,
ředitel Pastoračního střediska brněnské diecéze
Ing. Josef Dvořáček,
vedoucí technického zabezpečení

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Caesarius z Heisterbachu - Vyprávění o zázracích

Soubor stručných vyprávění s mravním ponaučením, vkládaných do kázání duchovních, nabízí unikátní pohled na život středověkých lidí. Zachycuje jejich ctnosti i neřesti, víru i pochybnosti, zdraví i nemoci, námahy i kratochvíle. Autor, cisterciácký mnich porýnského kláštera Heisterbachu, směřoval své dílo především k poučení řádovým novicům.

Vyšehrad, váz., 362 s., 398 Kč

Guardini Romano - O podstatě uměleckého díla

Publikace soustřeďuje uměnovědné texty teologa a myslitele R. Guardiniho a zahrnuje oblast jeho myšlenkového odkazu, která dosud nebyla v češtině zpřístupněna.

Triáda, brož., 165 s., 246 Kč

Hoblík Jiří - Proroci, jejich slova a jejich svět
Knížka je otevřená všem zájemcům o svět starověkých proroků a prorokyní a může se stát průvodcem při hledání odpovědi na otázku, co hledat v prorockých spisech Starého zákona.

Vyšehrad, váz., 517 s., 498 Kč

Holota Benedikt V. - Eucharistie

Autor čtenářům předkládá svou vlastní cestu k eucharistii a vyznává: „Když se dívám na hostii, někdy mě napadne: Nikdo nezná Syna než Otec a ten, komu by to chtěl Otec zjevit.“ Kolika těm, kteří přistupují, to asi doopravdy zjevil...

Paulinky, brož., 103 s., 105 Kč

Chocholová S., Pánková M., Steiner M. (eds.) - Jan Amos Komenský: Odkaz kultury vzdělávání

Publikace obsahuje příspěvky z mezinárodní vědecké konference konané na podzim roku 2007 v Praze, uspořádané u příležitosti výročí vydání spisu Opera didactica magna a zaměřené na vztah Komenského díla ke vzdělávání. Autoři (téměř z poloviny zahraniční) jsou představiteli různých oborů – filozofie, dějin filozofie, kome-nologie a pedagogiky.

Academia, váz., 827 s., 555 Kč

Melchiorová Anna - Mateřství

Autorka-zkušená matka se dělí nejen o svou radost z mateřství, ale i o své krize, praktické zkušenosti a postřehy. Vedle praktických rad nabízí i osvěžující pohled na duchovní rozměr mateřství, připomíná hodnotu tohoto poslání, nevyčísitelnou ekonomicky a tolik nedocenenou dnešní společností.

Karmelitánské nakl., brož., 175 s., 179 Kč

Pelikan Jaroslav - Komu patří Bible?

Bývalý profesor Yaleské univerzity a jeden z nejvýznamnějších církevních historiků, ve své knize ukazuje, proč je Bible stále jednou z nejvlivnějších a nejčtenějších knih na světě. Zaujme nejen věřící, ale také ty, kteří hledají vysvětlení a moderní podání, jež by jim pomohlo pochopit a snad i uvěřit.

Volvox Globator, váz., 269 s., 349 Kč

Vamoshová Feinbergová Miriam - Každodenní život v Ježíšově době

Knihla podává informace o kulturní, sociální a náboženské situaci ve Svaté zemi v období od 1. století před Kristem do 1. století po Kristu.

Karmelitánské nakl., brož., 103 s., 199 Kč

Vikariátní úřad Český Krumlov
ve spolupráci
s regenschorim u sv. Víta
v Českém Krumlově Jiřím Balkem

vás srdečně zve na

II. seminář sakrální hudby:

HUDBA A LITURGIE

Gregoriánský chorál a literátské bratrstvo v Českém Krumlově

25.-26. 4. 2009

SOBOTA 25. 4. 2009

14.00 – seminář v kapli sv. Václava
kostela sv. Víta v Českém Krumlově

lektori: **RNDr. Josef Gerbrich**,
Janáčkova akademie múzických umění
v Brně

PhDr. Martin Horyna, Ph.D.,

Jihočeská univerzita

v Českých Budějovicích

17:00 – zpívané chorální modlitby
v kostele sv. Víta v Českém Krumlově
duchovní slovo: **P. Dr. Václav Pícha**,
JC.D., vikář českokrumlovský
zpívá **Svatomichalská gregoriánská**
schola (Brno), řídí **Josef Gerbrich**

NEDĚLE 26. 4. 2009

8:00 – latinská mše svatá ve farním
kostele sv. Václava ve **Velešíně**
hlavní celebrant: **P. Martin Bětuňák**

9:30 – latinská mše svatá v kostele sv.
Víta v Českém Krumlově
hlavní celebrant: **P. Dr. Václav Pícha**,
JC.D., vikář českokrumlovský

*Tento projekt podpořilo
město Český Krumlov.*

KLÁŠTER MILEVSKO

HOST V LATINSKÉ ŠKOLE

25. dubna (sobota) v 18 hod.

Povídání o Mauriciu

*Slovem i obrazem provází
P. Atanáš Josef Leškovský, OPraem.*

28. května (čtvrtek) v 19 hod.

Dana Zátoková

*žena, jejíž jméno obletělo svět a dělalo
celé České republiky renomé.*

PERSONALIA

USTANOVENÍ

P. Ludvík František Hemala, CFSsS, farní vikář v Písku, byl od 1. 4. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem farností Mirovice a Radobyte, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing. Mgr. Jan Špaček, administrátor v Mirovicích, byl od 1. 4. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem v Čimelicích, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Jindřich Jan Nep. Löffelmann, OPraem., farní vikář v Milevsu, byl od 1. 4. 2009 ustanoven excurrendo administrátorem v Orlíku nad Vltavou, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Ferdinand Kondrys, kněz plzeňské diecéze, Kněžský domov České Budějovice - Suché Vrbné, oslaví 3. 5. 2009 své 95. narozeniny.

P. Ing. Petr Koutský, t. č. v brněnské diecézi, oslaví 9. 5. 2009 své 55. narozeniny.

P. Mgr. Vavřinec Skýpala, Kašperské Hory, oslaví 28. 4. 2009 své 50. narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Jan Krejsa, administrátor v Miroticích, zemřel 21. 3. 2009 v Hospici sv. Jana Nep. Neumanna v Prachaticích. Pohřben byl 28. 3. 2009 v Miroticích.

R. I. P.

-acebb-

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE

MILÍN

Obřadní síň Obecního úřadu

28. dubna (úterý) v 18.30 hod.

Antonín Randa, šéfredaktor Katolického týdeníku:

Katolický týdeník

Beseda o historii a současnosti KT, o čtenářích, novinářské práci, úloze médií v dnešní době atd.

PÍSEK

Domov duchodců Obora

28. dubna (úterý) v 19 hod.

Jaromír Štětina:

**Svět je jen jeden – z pozice novináře
uvnitř válečných konfliktů**

TÁBOR

Poutní dům Emauzy

23. dubna (čtvrtek) v 18 hod.

Mons. Pavel Posád:

Svatý Pavel – náš současník?

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Proglas odtud bude přenášet mše svaté vždy v pátek (kromě prvního v měsíci) a to v obvyklém termínu, tedy v 18 hodin.

* *Andrzej Mularczyk: Katyň.* Novela polského spisovatele nahlíží na příběhu tří žen do osudů lidí, které zasáhl masakr polských důstojníků v Katyni v roce 1940. Novou knihu nakladatelství Domino představí v **Knihovničce Proglasu** Marie Blažková. Nenechte si ujít v neděli 3. května od 13.20 hod. nebo v opakování v pátek 8. května od 9.30 hod.

* Bratři Ebenové se v písni *Jak to dělají kosmonauti* nebáli pustit do objasnění průběhu zdánlivých samozřejmostí na orbitu. Květnové **Kosmické procházky** se pokusí o něco podobného: těšit se můžete na přiblížení průběhu jednoho dne na oběžné dráze: jak kosmonauti provádějí základní hygienické úkony? Jak se stravují a jak vypadá jejich jídelníček? V čem se život na kosmické stanici liší od života na Zemi? Odpovědi na otázky se pokusí najít *Pavel Chaloupka* a *Tomáš Příbyl*. V premiéře nabízíme k poslechu v pondělí 4. května od 9.30 hod., opakování pak v sobotu 9. května od 17 hod.

* *Barvínek* v květnu. Magazín pro děti a mládež opět otevře celou řadu zajímavých témat. Úterý 5. května si představíme *Filipa mezi Zambijci*. Pořád tedy věnujeme expedici do Zambie, které se zúčastnil vedoucí zpravodajství Proglasu Filip Breindl. 12. května se zeptáme, *jak být IN?* Do časopisu pro dívky IN nahlédneme spolu s jeho šéfredaktorkou Ludmilou Štrejbarovou. 19. května vyzkoušíte své znalosti v *telefonickém riskování*, soutěži z nejrůznějších oborů. 23. května zařazujeme reprízu pořadu s názvem *Jak ti jede ten vlak?* s hostem Petrem Linhartem. V *posledním květnovém* Barvíneku se 26. května seznámíme s novým CD Pavla Helana, v rubrice 100 českých nej se zaměříme na Karlův most v Praze a znovu se podíváme s astronomem Honzou

Janíkem na oblohu. Barvínek naladíte každé úterý od 16.00 a reprízu v sobotu od 9.30 hod. Můžete navštívit i stránky www.barvinek.proglas.cz, kde naleznete zajímavosti z natáčení, fotografie nebo zpěvník. Na slyšenou se těší *Karolína Antlová* a *Luděk Strašák*.

* Ve středu 6. května v 9.30 hod. si moderátorka *Magda Hauserová* pozve k mikrofonu *Hanu Nečasovou* a *Alexandru Kubalcovou*. Obě ženy jsou maminkami početných rodin, které jejich život naplnily vrchovatou měrou. Zveme vás k *Magdazínu*, relaci nejen pro ženy, s tématem *Být matkou stačí...* Pokud nezachytíte premiérové vysílání, reprízu nabízíme k poslechu v sobotu 9. května od 22.10 hod.

* V sobotu 16. května od 17 hod. vysíláme 2. díl cyklu *Vztah státu a církve v letech 1900-1945*. Roli politiky T. G. Masaryka vůči nově vzniklému Rakousku i katolické církvi v Československu připomene doktorka filosofie *Dana Jakšičová*, členka Kongregace Školských sester de Notre Dame. V českobudějovickém studiu Jan Neumann připravuje *Jitka Skříčková*.

* **Kanonické právo v životě církve** v květnu. Téma *zasvěcený život* otevřeme 4. května. Podrobně pohovoříme o všech formách zasvěceného života, objasníme strukturu řeholních společností a ujasníme si moc a pravomoc řeholního představeného. 11. května se zaměříme na otázku *noviciátu*. Pohovoříme o závazcích noviců vůči řeholní společnosti a o povinnostech novicmistřů. Vysvětlíme také pojmy časné a věčné sliby. 18. května soustředíme pozornost na *strukturu církve* a 25. května se věnujeme *učitelskému úřadu církve*. Vzdělávací cyklus s redaktorem *Antonínem Žolnerčíkem* a *P. Liborem Botkem* vysíláme v pondělí od 16.00 a v repríze v neděli v 10.30 hod.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Gaston Courtois

Důvěrně s Ježíšem

Kniha poskytuje výbornou látku k rozjímání – jako by k nám zde v první osobě promlouval sám Ježíš. Ujišťuje nás o své lásce, povzbuzuje nás, dává nám rady, napomíná nás... Nezáleží na množství vykonané práce, především záleží na jakosti lásky, která k této práci jednotlivce podněcuje a prací se projevuje.

Brož. 159 s., 149 Kč

Benedikt XVI.

Otcové církve

Od Klementa Římského po Augustina

V 2. svazku se Benedikt XVI. zaměřuje na církevní spisovatele prvních čtyř křesťanských století. V šestatřiceti katechezích probírá postupně apoštolské otce, apologety a církevní otce křesťanského Západu i Východu.

Váz., 206 s., 219 Kč

Abbé Pierre

Testament

„Než nás opustíš, řekni nám, co tě život naučil.“ Po letech pobízení svými synovci a přáteli se abbé Pierre ve svých 81 letech rozhodl sepsat nosné myšlenky svého života, jakýsi souhrn svého hledání, nadějí i obav. Je to svědectví člověka, který svou autentickou vírou, vytrvalou prací pro lidi na okraji společnosti a burcováním veřejného mínění značně ovlivnil život Francouzů druhé poloviny 20. století, bez rozdílu vyznání.

Brož., 183 s., 159 Kč

Připravuje se kompletní vydání Jeruzalémské Bible

Kompletní vydání Jeruzalémské Bible (JB) v Karmelitánském nakladatelství (KNA) a v nakladatelství Krystal OP je plánováno letos během listopadu.

Jde o vrcholné dílo Jeruzalémské biblické školy, založené v r. 1890 z iniciativy dominikánského řádu. Česká verze Jeruzalémské bible (JB) vzniká metodou srovnávacího překladu z francouzštiny (originální znění JB) a původních biblických jazyků (pro přesné rozpoznání předlohy).

Případní zájemci si mohou knihu již nyní předplatit v některém z knihkupectví KNA či v zásilkové službě a mají tak možnost získat knihu se slevou 15 %.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST STRAKONICE

zve na přednášku a besedu Hnutí pro život ČR

O životě podle Božího řádu a o ochraně lidského života od početí do přirozené smrti

Pravdivé informace pro širokou veřejnost

ve středu 20. května 2009 v 18 hod.

ve Strakonici v kině U mravenčí skály na sídlišti Mír

Přijďte a přiveďte své známé!

Alfredo Ottaviani

Alfredo Ottaviani se narodil ve velmi skromných poměrech 29. října 1890 v římské čtvrti Trastevere (Zátibeří). Římu, kde vyrostl, zůstal věrný po celý život. Po vysvěcení na kněze v březnu 1916 pastoračně působil v různých farnostech římské diecéze a od roku 1922 v rozličných funkcích římské kurie. Byl osobním sekretářem papeže Pia XI., zastával velmi odpovědné místo jako substitut Sekce pro mimořádné záležitosti církve a poté i jako substitut Státního sekretariátu Svatého stolce. Jako vynikající právník se zasloužil o to, že došlo k uzavření Lateránské dohody mezi Vatikánem a Itálií v roce 1929. Z úředníka římské kurie se postupně stal pro-sekretář a sekretář Kongregace svatého officia (dnešní Kongregace pro nauku víry) a v lednu 1953 byl jmenován kardinálem.

Nikdy se netajil svým obdivem a úctou k tradici církve, což z něj vytvořilo reprezentativní postavu tzv. konzervativního křídla kardinálského sboru a není divu, že byl trnem v oku mnohým, kdo si přáli změnu v církvi. Stál v čele úřadu, jenž má za úkol starostlivě pečovat o poklad víry a katolickou morálku; toto svěřené poslání vykonával důsledně a se vší rozhodností i přesvědčením. Velkým přínosem mu byla v jeho práci, často tak delikátní, vynikající znalost kanonického práva. Již v době pontifikátu Pia XII., dokázal zastávat velmi jasné a nekompromisní postoje a bylo-li třeba, neobával se připravit exkomunikační dekrety proti nepřátelům církve, ať již to byli komunisté nebo italští progresivní katolíci, němečtí a francouzští stoupenci nové teologie, dělníci kněží či autoři liberálního katechismu.

Přestože byl Ottaviani tak výraznou postavou své doby, nikdy nezapomínal na své kořeny a původ. Vynikal mimořádným pastoračním citem a obzvlášť si rozuměl s mládeží. Často docházel do Oratoře sv. Petra ve Vatikánu, nikdy nezapomínal na děti z ulice rodného Zátibeří a všemožně je podporoval ve sportu a vzdělávání. Byl proto vnímán mladými jako laskavý a dobrý otec. Jeho přítomnost nebyla útekem od povinností svěřeného úřadu, ale spíše spontánní potřeba konat dobro tam, kde to bylo možné. Za zmínku stojí, že byl

také posledním protektorem Papežské koleje Nepomucenum, kde se připravovali na kněžství bohoslovci z našich a slovenských diecézí. V jeho případě nešlo jen o nějakou čestnou funkci, ale byl skutečným dobrodincem a ochráncem koleje.

Svolání II. vatikánského koncilu papežem Janem XXIII., reforma římské kurie a ustanovení biskupské synody, byly pro člověka s tak jasným přesvědčením těžko přijatelné. Byl předzdiván „karabiníkem víry“, neboť byl přísným obhájcem tradice a zůstával v opozici proti některým koncilním reformám.

Jedním z jeho významných příspěvků bylo sepsání dokumentu „Crimen sollicitationis“, který byl adresován všem biskupům a týkal se toho, jakým způsobem postupovat proti morálním prohřeškům duchovních. Dokument byl také schválen papežem Janem XXIII. a zmiňoval exkomunikaci těch, kdo neuposlechnou.

Když byl Ottaviani jmenován předsedou Komise pro víru, bylo zřejmé, že koncil - tak jako později závěry koncilu i celý proces byl neodvratný a veškeré výhrady vyzněly naprázdno. Ottaviani přesto zastával neměnný postoj a kriticky se vyjadřoval k reformě kurie, ke zrušení seznamu zakázaných knih a antimodernistické přísaze.

V lednu 1968 sice odešel na odpočinek, ale ještě následujícího roku v září 1969 (společně s kardinálem A. Bacci) napsal list papeži Pavlu VI., (známý jako Ottavianiho intervence), kde vyjádřil své znepokojení nad liturgickou reformou a zvláště pak kritické výhrady k novému Římskému misálu, který právě vstupoval v platnost.

Kardinál Ottaviani zemřel ve Vatikánu 3. srpna 1979 a pohřební obřady vykonal papež Jan Pavel II.

Zdeněk Mareš

Přesto se mládí republiky po válce rychle adaptovalo v nových poměrech, což bylo nutno přičíst k dobru většiny rodin, v nichž po dobu okupace panovala tradičně sice pojmáná, ale pořád ještě praktikovaná křesťanská morálka, která prolínala celým životem, aniž se o náboženství nějak mimořádně diskutovalo. Proti bezduché nacistické tyranii beztak nebylo jiné alternativy. Už nikdy poté nebyly české kostely tak plné, už nikdy poté se nechvěly jejich zdi tak vroucím zpěvem věřících všech věkových a sociálních vrstev. A koneckonců i to, že se po válce překvapivá

část mladých lidí zapletla s komunismem, svědčí vlastně pro křesťanství: ono přece po staletí apelovalo pro sociální spravedlnost, na službu bližním, na vytváření solidárních společenství, jakkoliv samu komunistickou ideologii považovalo od začátku za bludnou. Ale i bludy přitahují, zejména jsou-li s to nabídnout velké vize (mnohdy tak blízké evangelijnímu poselství), navíc s lákavým slibem jejich brzké realizace. Kdo z těch nešťastníků mohl tušit, jak draze za ten svod zaplatí!

(Věroslav Mertl: Časy a nečasy, Růže, České Budějovice 2005)